

vi, hvor gaaer hen, den seer altid op ad, men den maaler ikke ned ad, den seer kun Trangen for Livsoverdaadighed, men luffer Dinene for Trangen til Livsnødterstighed.

Ordføreren: Ja, den ærede Rigsdagsmand har maafæe dog noget misforstaaet de Ord „med Givernes Billie“, thi dermed har identivul kun været tilstigtet, at, forsaavidt nogen af Givernes maatte udtryffeligg have angivet noget enkelt bestemt Formaals, hvortil netop den Sum, han havde givet, skulde anvendes, burde der tages fortrinligst Hensyn dertil. Forøvrigt troer jeg den ærede Rigsdagsmands Forslag ikke behøvedes; jeg anseer vel den Tanke, hvorfra det gaaer ud, for fuldkommen rigtig, at det fornemmeligg er de Paagjældendes Trang, der skal tages Hensyn til; men jeg troer dog, at det er overflødig, at dette udtrykkes paa anden Maade end steet er i § 33; thi det er netop et Hensyn, som ligefrem maa flyde af hvad der staaer, naar man sammenholder det med den Maade, hvorpaa den vedkommende Understøttelse hidtil er bleven uddeelt. Jeg troer, at, naar man betragter den Maade, hvorpaa Centralcomiteen har anvendt de Midler, som ere blevene den betroede fra hele Landet, naar man seer hen til, med hvilken Iver og Næsfærdigg, den har stræbt at komme til Hjælp overalt, hvor den har kunnet lindre Trangen, og give Enhver, hvad hans Lary kunde fordre, saa behøver man ikke gjennem Loven at give den et saadant Paalæg som det, her indeholdes, og jeg trøder, at man rettest uden videre antager de Udtryk, som nu eengang ere komne ind i Loven efter Dvereenkomst mellem den og Regjeringen.

N. Sørensen: Det kan ikke miskjendes, at Centralcomiteens Velvilligg og store Omhu for Invalideforsørgelsen er roesværdigg og bør paaaffønnes; thi den har udrettet Meget, og ved alle de frivilligg Gaver, som ere indkomne til den, er steet store Afhjælpninger lige indtil Dato; men Centralcomiteen opgiver nu sin Virksomhed, den giver sine indsamlede og modtagne Midler hen under en offentlig Bestyrelse, og to af dens Medlemmer træde ind i denne Bestyrelse, og saa er det nødven-

digt, at vi faae en Lovbestemmelse desangaaende, som nærmere og bestemttere anordner disse Midlers specielle Anvendelse, end her blot almindeligg er i denne Lov betegnet. Den ærede Ordfører kan umuligg vide, om den tilkommende offentlige Bestyrelse vil uddele Understøttelsen af dette Fond efter samme Regel, som Centralcomiteen hidtil har gjort; og det er det, jeg mener, at der er givet ved denne Lov den tilkommende offentlige Bestyrelse en vilkaarligg Magt til at uddele af dette Fond, uden at der er mindste Garantie for, at vedkommende Trængende kunde faae Noget deraf, eller hvor Meget eller hvor Lidet de kunde erholde af denne overordentliggg Hjelpekasse, det er uvidt, thi det er der ikke mindste Lovbestemmelse for. Derfor har det undret mig, at Centralcomiteen saa at sigge har opgivet sin Mand i dette Punkt, og at den ikke enten har opholdt sig selv, som en privat Stiftelse, til fremdeles at række Hjælp og udbrede Velstignelse, hvor den fandt Trang og Anledning dertil, eller, naar den vilde overgive sig under Statens Bestyrelse til Anvendelse af dens Midler, at den da ikke har sørget for at træffe lovbestemte Regler for dens Midlers Anvendelse i alle enkelte Tilfælde, eller saadanne almindeligg Regler, hvorefter de enkelte Tilfælde kunde bestemmes og ordnes, saa at der baade kom Garantie for Anvendelsen deraf, og Garantie for, at denne Anvendelse kom paa de Steder, hvor det er Givernes Hensigt, at den skulde komme. Jeg mener, Givernes almindeligg Hensigt er den almindeligg Trangsaffhjælpning i Invalidesagen, saavidt deres Gaver kunne tilstrække. Jeg veed nu ikke, hvilken Fuldmagt den nærværende Centralcomitee slutter sig til at have fra Givernes, om den troer sig aldeles uindskrænket, eller den troer sig at være forbindende ved sine Beskjendtgjørelser, hvorefter den har indsamlet Gaverne. — Givernes Repræsentanter, dersom de valgte sig nogle, kunde da vel have Ret til at tale et Ord med om Anvendelsen af deres Gavers Beholdning. Jeg anseer Folkets Deputerede her i Rigsdagen som de Repræsentanter, der fra Landets forskjellige Steder og Egne, hvorfra disse Gaver ere komne, bør sørge for, at denne Lov kan bestemme det Fornødne til denne Gavebeholdnings rette Anvendelse.